

AD VALVAS

Het boek over 'onze' Stam BAES is intussen overal toegekomen! Wij hebben al vele positieve reacties gekregen. Dank daarvoor, ook aan de familieleden die ons hielpen met foto's en of gegevens. Het boek zelf werd gemaakt alleen voor de familieleden en wij willen dit op hun vraag ook privé houden. De geschiedenis en de uitbreiding van de familie stopt echter niet met dit boek.

Wie wil stuurt ons verder foto's of scans van geboorte, communies, huwelijken, feesten, rouwbrieven etc... Alles wordt opgenomen en verder genoteerd voor toekomstige onderzoekers en familie geïnteresseerden. Zo kan onze STAMBOOM-BAES-DATABANK, met uw hulp altijd op punt blijven. Wij dachten om een 'AD VALVAS' berichtenruimte ter beschikking te stellen zodat iedereen wel op de hoogte blijft.

BERICHT 1.

Wij ontvingen een bericht bij de geboorte van Jules Demeester. Proficiat aan de ouders, de peters en meters en de twee broertjes. U kunt zijn geboortekaartje vinden in onze databank.

BERICHT 2. In Memoriam Paul Hesters (1942-2016).

Dat de tijd nooit stilstaat, mochten wij weerom ondervinden, toen alle boeken gedrukt waren vernamen wij het overlijden van Paul Hesters. Wij hebben hem niet zo goed gekend, was altijd gehaast maar stond wel altijd klaar om hulp te bieden. Ook Agnes heeft hij nog geholpen om een moeilijke zaak te onderzoeken in oude archieven. Daarvoor ook dank.

Grafrede door dhr. Bert Vervaet,

Wij treuren om het heengaan van een belangrijk heemkundige en wij bieden aan Jossine, de kinderen en stiefkinderen en aan allen die hem graag zagen ons medeleven aan, mede namens het bestuur van Verbond Heemkunde Oost-Vlaanderen. Paul had veel talenten en hij heeft die op en top ontplooid: als vaardig ambachtsman en techniker, als zorgzaam huisvader, als zanger-entertainer in het rustoord, als verzamelaar, als tuinier en fruitkweker. Het was alsof hij meer uren had per dag dan een gewone mens, want daarnaast was hij in onze ervaring bovendien en op de eerste plaats een ondernemend heemkundige, steeds op zoek naar nieuwe gegevens, uitdiepen van verworven kennis en uitschrijven van het opzoekingswerk. Heemkunde was voor hem zoeken naar de ware geschiedenis en schrijven en spreken was mensen inzicht brengen en hun leven rijker maken, want door die inzichten krijgt onze leefwereld meer betekenis.

Van jongs af had hij een grote opmerkingsgave en sterk geheugen, getuige daarvan de vele teksten die hij schreef onder titels als "beeldekens uit onze kindertijd". Hij luisterde, verzamelde en noteerde. Vanaf 1972 was hij een dragende kracht van de bloeiende Heemkundige Kring Oud-Wachtebeke, later kreeg vooral Moerbeke zijn aandacht. Tussendoor was hij tien jaren lang bestuurslid van Heemkunde Oost-Vlaanderen en uitgever van het contactblad. Ook in Wachtebeke was hij vele jaren de verantwoordelijke uitgever van de publicaties.

Typisch voor heemkunde is dat men rekening houdt met vele factoren: mondelinge overleveringen en verhalen, de structuur van het landschap, kennismaking met materiële resten, met foto's en met vele archieven. Dat heeft Paul telkens opnieuw gedaan en zo is hij gekomen tot inzichten die meerdere keren een totaal ander licht wierpen en soms tegenspraken wat men tot dan toe vertelde of schreef. Ik denk aan de ontwikkelingsgeschiedenis van de Vlaamse en Nederlandse windmolen, de geschiedenis van de

Baudeloabdij, de oude loop van de Moervaart, de evolutie van Wulfsdonk. En Paul genoot ervan als hij kon vertellen over zijn nieuwe vondsten.

Vanaf 1972 publiceerde hij vele tientallen waardevolle teksten over alle aspecten van de plaatselijke geschiedenis, Hij schreef meerdere boeken, die als naslagwerken zullen worden bewaard: over de klompenmakerij, over de parochie Overslag en over het oorlogsgebeuren in Moerbeke. De beschieting op 9 oktober 1914 en het leven tijdens de Grote oorlog te Moerbeke-Waas en het lijvige boek Moerbeke-Waas Den Grooten Oorlog 1914-1918. Paul werkte al jaren aan een trilogie over de algemene geschiedenis van Moerbeke, waarvan een eerste deel verschenen is in 2009 over de Kruisstraat, Pereboom en Koewacht.

Het tweede deel, over Wulfsdonk en het zuiden van Moerbeke, is slechts gedeeltelijk klaar en het deel, dat ik al mocht lezen, is bijzonder interessant. Het derde deel staat nog volledig in de steigers. Een boek over de oud-strijders van Wachtebeke is om zo te zeggen klaar. Nog vele belangrijke gegevens wachten op afwerking. Zeker ook daarom is het veel te vroeg dat Paul ons verlaten heeft.

Hij was fier op zijn werk, zoals hij met fierheid vertelde dat hij van elk van de meer dan 500 oud-strijders van Wachtebeke het doodsprentje had gevonden, op twee na (waarvan er mogelijk nooit een heeft bestaan). Het succes van zijn boeken deed hem deugd. Het heeft hem deugd gedaan dat hij al in 1988 voor zijn boek over de klompenmakerij de prijs voor volkskunde heeft gekregen vanwege de Provincie Oost-Vlaanderen. Toch was hij tegelijkertijd veel te bescheiden. Neem bijvoorbeeld het boek ter hand met de goed gedocumenteerde geschiedenis van de parochie Overslag. Je vindt zijn naam alleen onder de inleiding en in de bibliografieën staat als auteur meestal vermeld "Heemkundige Kring Wachtebeke", terwijl hij de auteur was.

Hij zat nog vol plannen. Ook toen we na zijn operatie in de tuin liepen plande hij nog wijziging van het bomenbestand. Tegelijkertijd was er de onzekerheid en zei hij ondermeer "we moeten allemaal gaan, de ene wat vroeger dan de andere". Die onzekerheid is nu onverbiddelelijke zekerheid geworden. Zeer moedig heb je dit lot gedragen. Dank je Paul voor alles wat je bent geweest en hebt gedaan. Je zult in onze herinnering aanwezig blijven als een goede vriend en gedreven, collegiale medewerker. Ook je interessante geschriften zullen aan jou blijven herinneren en zullen nog lange tijd veel mensen blijven boeien. Dank, Paul, dank voor alles.

Bert Vervaet,
Uitgesproken in de kerk van Eksaarde op 27 februari 2016.
(publicatie met toelating)

BERICHT 3.

Wij melden het huwelijk van Jan Michel Froyman met Géraldine Scrayen in het feodale slot 's Gravensteen te Gent. Van Harte proficiat aan het jonge paar en hun familie.

BERICHT 4.